

[Valdemar Thomsen.]

hed og trodsende Moralbegreber, det havde jeg i hvert Tilfælde ikke i min vildeste Fantasi kunnet tænke mig.

Lad os se paa Landbrugsministerens Stilling med Hensyn til Undersøgelse og Redegørelse, et direkte Indgreb i selve Eksportsagen, et Forhold, som gjorde, at konservative Blade sagde, at det, her er Tale om, er intet mindre end politisk og statsligt Raadenskab. Jeg minder om de Spørgsmaal til Landbrugsministeren, som man ikke kunde faa Svar paa, angaaende Toldkontingentfonden. Der var i Toldkontingentfondens Regnskaber en Udgift paa 78 000 Kr. til Eksportforeningen, men der var i Eksportforeningens Regnskab kun opført en Indtægt paa 10 000 Kr. Vi spurgte, men forgæves, Landbrugsministeren: Hvor er de resterende Penge blevet af? Jeg kunde minde om, hvordan det gik, efter at Byretsdommen var afsagt, den Dom, man i Dag henholder sig til, hvor Dommeren udtrykkeligt siger, at der bør ikke tillægges Storeksportørerne nogen Godtgørelse til Afholdelse af Sagens Omkostninger, men alligevel ser vi Landbrugsministeren tage af Kødfondens Midler, altsaa Penge, som bestemt tilhører Kvægproducenterne, et stort Beløb, jeg tror 45 000 Kr., til Betaling af Storeksportørernes privat engagerede Sagførere. Vi maa jo erindre, at Landbrugsministeren i Forvejen havde stillet en Sagfører til deres Raadighed, men det var altsaa ikke nok, ogsaa de privat engagerede skulde betales og stik imod Dommens klare Ordlyd.

Nu staar vi da over for, at Landsretsdommen har sagt: urigtig og misvisende, og vi ved, at en Paragraf i Straffeloven siger, at Forældelsesfristen bliver afbrudt, men alt dette ignorerer man. Og Toppunktet er vel naaet nu, naar Folketinget skal til at tage Medansvaret for alt det, der er afsløret gennem Eksportsagen. Efter min Mening er Justitsministerens og Regeringens parlamentariske Ansvar betydeligt større, efter at Justitsministeren nu har udtalt sig, end det var i Forvejen, og det siger ikke saa ganske lidt. Justitsministeren indrømmer aabent, at Redegørelsen er urigtig og misvisende, det vil han ikke lægge Skjul paa, og det fortjener han i øvrigt en Kompliment for, men, siger Justitsministeren: Den er ikke afgivet mod bedre Vidende, og derfor foreligger der ikke nogen Strafskyld. Naar man nu ved, som det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har fremhævet, at Høgsbro Holm har været Hovedmanden i alle de

Beslutninger, der er taget, og det samtidig er ham, der har skrevet og underskrevet Erklæringen, tror jeg ikke, at nogen retsindig Mand i fuld Alvor vil paastaa, at denne Redegørelse ikke er afgivet mod bedre Vidende.

Men selv om man ser bort fra den juridiske Side, var der vel nu og netop nu Grund for Folketinget til at tage fat der, hvor de juridiske Myndigheders Kompetence — efter Justitsministerens Mening — hører op, idet Sagen ogsaa har en moralsk Side, en Side, der vender ind mod Regeringens og Rigsdagens, specielt Folketingets, Myndighed og Ansvar, og jeg tillader mig derfor at rejse det Spørgsmaal, om højt betroede Mænd i Administrationen kan afgive en saa urigtig og misvisende Erklæring, som tilmed førte Folketinget bag Lyset, uden at der sker dem det bitterste — jeg tror jo ikke, nogen vil bestride, at det var denne Redegørelse, der i sin Tid førte Folketinget bag Lyset. Skal det nu gøres til noget stort — som man faar Indtryk af —, at Landbrugsraadets Præsident, der er Part i Sagen, ved en højtidelig Lejlighed udraaber Høgsbro Holm til at være Landbrugets bedste Mand, eller noget i den Retning, og mest tro Tjener, skal dette være Mode, ja, saa imødeser jeg med bange Anelser Demokratiets og Folkestyrets Fremtid i vort Land.

Men nu faar vi se, hvor mange der ved at stemme for Regeringspartierne Dagsorden vil tage Medansvaret for — skal vi sige det populært — den Os af Korruption, der staar om Eksportudvalget.

Ole Bjørn Kraft: Jeg vil gerne, inden denne Dagsordensdebat gaar til Ende, knytte et Par Bemærkninger til de Episoder, der har udspillet sig omkring det Forslag, som den kommunistiske Ordfører her fremsatte. Jeg nærer ingen Tvivl om, at det alt-overvejende Flertal i dette Ting er og maa være ganske enig i de Bemærkninger, som mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, fremsatte fra denne Talerstol, maa være det, fordi der i denne Dagsordens Fremsettelse laa en Udfordring og en Haan over for denne Forsamling og dette Lands Demokrati. Jeg maa beklage, at mange Medlemmers humoristiske Sans vandt Sejrr over den berettigede Harme, de maatte føle over den Spot, som her fandt Udtryk.

Formanden: Jeg maa modsætte mig, at man fordyber sig i Betragtninger over det Spørgsmaal, som er afgjort ved de Bemærkninger, jeg tidligere har fremsat.